

maalet her er fremdraget af de to ærede Medlemmer, og at Finansudvalget har stillet sig velvillig dertil. Jeg har dog det Haab, at man ikke vil blive staaende herved med Hensyn til den endelige Ordning af Indkvarteringssspørgsmaalet, men jeg skal, som sagt, udtale min Tilfredshed med, at der dog bliver lidt mere Godtgørelse for Indkvartering, end der tidligere har været. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til Vedtagelse med de af Finansudvalget foreslaaede Ændringer.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ifølge Forretningsordenen maa det ærede Medlem ikke tale fra denne Plads.

J. Hage: Jeg vil blot udtale en Tak saavel til den højtærede Minister som til det ærede Finansudvalg, fordi de have imødekommet de Ønsker, som ere udtalte af mig og det ærede Medlem for Vestervig (Andersen) i vort lille Forslag. Jeg har intet at føje til, men ønsker kun at konstatere, at den Forbedring i Betalingen, som vil komme Kvarterværterne til gode, i Virkeligheden kun er et tarveligt Vederlag for det Besvær og de Udgifter, der ere forbundne med Indkvarteringen. Det ønsker jeg at slaa fast. Det kan nok passere, men det er ikke mere end en tarvelig Erstatning for det Besvær, man volder disse Folk. Jeg har set en Paastand om, at Forslaget skulde være et Udslag af ekstragratiske Tilbøjeligheder osv., men det maa jeg bestemt bestride. Det er kun en simpel Retfærdighedshandling, man her har søgt at gennemføre, og jeg takker saavel den højtærede Minister som det ærede Udvalg, fordi de have vist sig saa velvillige over for dette Forslag.

Krigsministeren (Tuxen): Jeg kan ganske vist sympatisere med den Tanke, som ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig at yde et forøget Vederlag for Kvarterers Afgivelse ved overordentlige Troppe-samlinger. Jeg har ved flere Løjligheder her i Salen talt om den hjertelige og venlige Maade, hvorpaa Militæret, Officerer, Underofficerer og menige modtages i Kvarter, hvor som helst man kommer hen, og jeg finder det derfor fuldstændig billigt, at der ydes et passende Vederlag for Afgivelsen af Kvarter. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage), som udtalte, at det i Virkeligheden kun var et ringe Vederlag, henset til den betydelige Ulejlighed,

som Indkvarteringen altid foraarsager. Jeg har derfor ikke noget at bemærke hverken mod Lovforslaget eller mod de to dertil knyttede Ændringsforslag. Det første af disse er stillet i Beboernes Interesse, medens det andet i Virkeligheden er stillet i Hærens Interesse. Jeg anser det for meget heldigt, at det nu bliver præciseret, hvad der skal forstaas ved Ankomstdagen. I Almindelighed kommer Afdelingen sent om Eftermiddagen til Kvarteret, og man kan da disputere om, hvorvidt der ved Ankomstdagen skal forstaas 24 Timer efter Ankomsten, altsaa at regne fra det Moment, da man kom, eller om der ved Ankomstdagen forstaas Tiden til Kl. 12 samme Nat. Nu er dette Ændringsforslag saaledes formuleret, at der, naar det vedtages, ikke længer vil være nogen Tvivl i saa Henseende, og jeg maa udtale min Tak derfor, da det vil være baade i Hærens og Kvarterværternes Interesse.

Hvad Samraadene angaar, drejede det første Samraad med mig sig om en bedre Samvirken mellem de civile og de militære Autoriteter ved Troppernes Indkvartering. Forholdet er jo nu det, at Beboerne først sent, ofte først paa selve Ankomstdagen og undertiden slet ikke, faa Melding om en forestaaende Indkvartering. Jeg har allerede fremhævet ved tidligere Løjligheder, at det tit er Sognefogdernes Skyld, fordi de ikke have gjort, hvad der var deres Pligt, for saa tidlig som muligt at give Underretning om Indkvarteringen, men selvfølgelig maa der ogsaa fra Hærens Side gøres, hvad der kan, for at give Sognefogderne saa betimelig Meddelelse, at de i god Tid kunne bringe den videre. For saa vidt Indkvarteringen rækker ud over flere Dage, er der ingen Vanskelighed til Stede, da de civile Myndigheder saa i rette Tid faa Underretning om Indkvarteringen, idet det er befale af Krigsministeriet, at Afdelingerne i dette Tilfælde omtrent 8 Dage i Forvejen eller dog saa tidlig som muligt skulle sende en Officer eller Intendanten som kvartergørende for paa Stedet at træffe en foreløbig Ordning med Hensyn til Fordelingen af Styrken inden for det Omraade, der skal belægges. Men Vanskeligheden vil derimod komme frem under de større Øvelser, hvor Afdelingerne ofte kun blive en enkelt Dag paa samme Sted og hyppig veksle Kvarter. Forholdet er i saa Fald, at den kvartergørende Officer modtager Afdelingen ved dens Ankomst til Kantonementet og angiver for den, hvorledes dette skal belægges i store Træk, og først derefter kan han